

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4019/2024
20.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Лидија Петровић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, коју заступа Војно правобранилаштво, Београд, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2612/24 од 21.06.2024. године, у седници одржаној 20.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2612/24 од 21.06.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2612/24 од 21.06.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1368/22 од 25.01.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности овог суда за одлучивање у овој правној ствари. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је обавезана тужена да тужиоцу на име увећане плате за приправност у дежурном тиму у периоду од 10.06.2019. године до 25.04.2022. године исплати укупан износ од 152.365,27 динара, за сваки месец од јуна 2019. године до априла 2022. године са законском затезном каматом на сваки појединачни износ од доспелости до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да у корист тужиоца за период од 10.06.2019. године до 25.04.2022. године обрачуна и уплати доприносе за обавезно социјално осигурање на сваки појединачни износ досуђен ставом другим изреке и то: на име обавезног пензијског и инвалидског осигурања – Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање; на име обавезног здравственог осигурања – Републичком фонду за здравствено осигурање и на име обавезног осигурања за случај незапослености – Националној служби за запошљавање. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 137.590,00 динара са законском затезном каматом од наступања извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2612/24 од 21.06.2024. године ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда

Првог основног суда у Београду П1 1368/22 од 25.01.2024. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова састава жалбе.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила благовремену ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20) у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене, у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужиоцу на име неисплаћеног додатка на плату по основу приправности. Побийана одлука донета је применом одговарајућих одредби Закона о војсци („Службени гласник РС“ бр. 116/07...94/19), Закона о платама државних службеника и намештеника („Службени гласник РС“ бр.62/06...99/14), Посебног колективног уговора за државне органе („Службени гласник РС“ бр. 38/19 и 55/20), Правилника о платама професионалних припадника Војске Србије („Службени војни лист бр.28/11...37/17), и не одступа од постојеће судске праксе. Ревизијом тужене не указује се на другачије одлуке судова донете у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету, у смислу потребе уједначавања судске праксе. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, а погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање није разлог због којег посебна ревизија може да се изјави.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије тужене, применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У свим другим случајевима, дозвољеност ревизије цени се применом одредбе члана 403. став 3. истог закона, којом је прописано да ревизија није дозвољена у

имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради исплате тужилац је поднео 12.05.2020. године, а вредност предмета спора је 152.365,27 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужене није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић